

Pe concret

Prin grija organelor sportive din Alexandria, un mare număr de tineri învață să schieze.

**Realizarea lor frumoasă
Se înțelege ne-ndoiș.**
**Atunci când vremea-i friguroasă,
Te-ocupi de schi mai... călduros**

Intregerile spartachiadei n-au început încă în comuna Bujor-Zimnicea.

**Bujorul, dacă-l iei ca floare,
E foarte roșu la culoare.
Acolo însă-n acest caz
Bujor-i roșu de necaz.**

La asociația sportivă Spartac din Videle, regiunea București, nu există nici o activitate.

**De ea se poate spune
Că în realitate
E prima pe regiune
La inactivitate.**

Fotbaliștii seniori și juniori de la „Flamura roșie” Sibiu dispun de numai 11 perechi de ghete.

**Dorind ca-ntr-un stoc de ghete
Să le ajungă tuturor,
Ei au decis, pe îndelete,
Să joace toți într-un picior.**

V. D. POPA

PRELUDII LA... FOTBAL

Tot mai multe echipe de fotbal și-au început pregătirile „pe zăpadă”. Vorba aceea, să-ți faci iar na car (adică o pregătire temeinică) și primăvara...

E greu de spus, acum, la începutul „returului”, cine va câștiga campionatul. Păreri sunt, firește, împărțite. Există totuși într-o anumită problemă unanimitate: vrem cu toții să fie un campionat în care să câștige... fotbalul.

Sperăm să vedem meciuri frumoase, întreceri pline de sportivitate, fără „tălpi” sau loviri

intentionate ale adversarului (care duc adesea la indisponibilități) etc. Cine nu vrea, la urma urmei, să ajungă un jucător mare? Și un jucător mare nu poate avea un suflet mic.

Februarie este, se știe, cea mai scurtă lună a anului. Mulți o consideră însă, acum, drept cea mai lungă! Mai ales primele sale zile...

Iată un gând care mă frământă de pe acum: cine va fi cel mai bun fotbalist român al anului... 1967? Eu aș dori să fie... cit mai greu de ales.

M. BONDA

Herrera... selecționar

Întrebat care au fost cei mai buni fotbaliști în anul 1966, Herrera a răspuns: Iașin, Sarti, Beckenbauer,

Facchetti, B. Moore, Onega, Haller, Albert, Corso, Voronin, B. Charlton, Spencer, Eusebio, Mazzola, Gondet, Cislenco, Farkas, Amancio și Suarez.

POȘTA magazin

Adrian Beraru Fălcieni — 1) Vreți să știți care este scopul turneului zonal de sah de la Vrnjacka-Banja, la care participă și Florin Gheorghiu? Este un turneu cu o „miză” importantă: primii trei clasati iau parte la etapa următoare a acestei competiții ce trebuie în ultimă instanță să desemneze pe șalangerul lui Petrosian — turneul interzonal. 2) Au să sare și piper citeva dintre „reflecțiile fotbalistice” pe care ni le-ați trimis. Le publicăm cu plăcere.

De când e lumea, fotbalul se joacă pe goluri, însă nu numai primite, ci și... marcate.

S. L. Reșița. — După toate... aparențele, boxerul Mihai Nicolau s-a retras din activitatea competițională. N-aș putea totuși să vă dau asigurări în această privință nici dv. nici... adversarilor săi. Cînd e vorba de retragere, sportivii se mai răzgîndesc uneori.

M. Mircea, Petroșeni. — Colegul dv. M. Stefan, care este și arbitru de fotbal în campionatul regional, susține că pe coperta cărții „World Cup '66” ar fi fotografia autorului, Ioan Chirilă. S-ar putea, dar nu mai în cazul în care Ioan Chirilă ar fi una și aceeași persoană cu... Eusebio. Te pomenesti...

Ing. C. Ivăneanu, București. — N-am înțeles bine: sinteti supărat pe... ofșaid sau pe Ionescu de la Rapid, că stă de multe ori în ofșaid, însoțind astfel ocaziile Rapidului. Regulamentul de fotbal se modifică mai greu. Ceea ce se poate modifica mai ușor este... poziția lui. Deci asta e soluția la care trebuie să se gîndim noi și mai ales... Ionescu.

Rodica Dirjan, Zalău. — 1) Lovitura nu este valabilă în cazul cînd scrierul nu se află cu ambele picioare pe pînsă. 2) Gimnastul sovietic Mihail

Voronin va implini la 26 martie 22 de ani. El are 72 kilograme, la o înălțime doar de... 1,63 m.

Teodor Teodorescu, Călărași. — Există multe... promisiuni în poezia „Sosec cocorii”, parodie după „So-

sesc corăbiile” de Ion Minulescu:

Sosec cocorii.
Din fund de lumi —
Din Sud
Si din Apus —
Din țara lui Gonçalves
Din patria lui Rocha.

Veniți
Să-l întrebăm ce ne-au adus.

Eu zic să renunțăm. Nu i-au întrebat destul sotiile și prietenii?...

Gavril Pleșa, Reșița. — 1) Dv. aveți dreptate cînd susțineți că în echipa națională de fotbal a Spaniei există un singur Gento. Prietenii dv. vă combat, referindu-se și la... Hento, nume pe care l-au auzit la radio sau la televiziune. Nu-i vorbă însă de alt jucător, ci tot de Gento. În pronunția lui ecrasă, în spaniolă.

Radu Victor, Simleul Silvaniei. — 1) Ati citit în cartea „Din tribune începe meciul”, o serie de lucruri în legătură cu o echipă. Știinta Cîmpeni, și vreți să aflați dacă această echipă a activat în categoria A. Să știți că este vorba de o echipă fictivă. Dar autorul, dacă vrea, poate nu numai s-o promoveze în A, dar s-o face să câștige și campionatul. În carti, e foarte ușor!

ION POSTAȘU

Ilustrații:
N. CLAUDIU

Un „11 metri”
executat de...
3 ori!

O lovitură de la „11 metri” este o simplă... formalitate? Așa se spune. Dar nu e întotdeauna așa. Iată, de pildă, ce s-a întâmplat în meciul dintre echipele de fotbal Chaumont și Cambrai, disputat în „Cupa Franței”.

În min. 101 (meciul a avut prelungiri) fotbaliștii de la Chaumont au beneficiat de un penalti. Gol? Nu! Arbitrul a dictat repetarea loviturii deoarece un coechipier al celui care executase lovitura se afla în careu. A doua oară, entuziasm în rândurile celor de la Cambrai: a apărut portarul! Dar, cum acesta se mișcase, iar s-a repetat lovitura. A treia oară șutul a mers... afară!

Neobosit și mereu tînăr, DINU CRISTEA continuă să alerge. Da! Absolut exact! Continuă să alerge, deși nu mai înlînși numele său pe listele participanților la cursele de fond sau de maraton. La 55 de ani, maestrul emerit al sportului Dinu Cristea aleargă în... viața de toate zilele. Lui i s-ar cu-

veni, pe bună dreptate, premiul celui mai statornic adept al mersului pe jos, al — hai să zicem — drumetiei citadine. Într-adevăr, de mai mulți ani, nici un taxator de tramvai sau de autobuz n-a avut prilejul să elibereze un bilet de călătorie lui Dinu Cristea. Și să știți că fostul nostru recordman și campion al alergărilor pe distanțe lungi nu este un om zgîrcit. Sau, poate, cel mult, zgîrcit ca... sănătatea lui, pe care vrea să și-o păstreze, făcînd zilnic, pe jos, cam 15 kilometri.

Este, probabil, singurul om din București care nu are de făcut nici un reproș... I.T.B.-ului.

Text și foto: T. ROIBU

5 din 16

Din cei 16 antrenori ai echipelor care au participat la turneul final al campionatului mondial de fotbal, doar 5 își mai păstrează posturile: Ramsey (Anglia), Schön (R. F. Germană), Foni (Elveția), Trellez (Mexic) și Myung Re Hyung (R.P.D. Coreeană).

„Ce bine că se organizează doar o dată la 4 ani C. M. de fotbal!” — a spus un ziarist englez.

A nu se pierde din vedere însă, că se mai găsesc ace și pentru... cojoace.

La fotbal, portarului îi revine și sarcina de a opri intrarea mingii în plasă, nu numai aceea de a o scoate. Acest lucru îl poate face foarte bine și un jucător de cîmp.

Biatlonistul vînător

— Hei, ce faci, ținte sunt în partea cealaltă!!!
Desen de ADRIAN ANDRONIC

CUPA

— Povestire —

Pe inserate, ninsoarea a conținut. Norii încă grei au prins să se ridice, lăsînd să se vadă oglinda lucitoare a pîrului de bob.

La cabană atmosfera de încordare dinaintea concursului se destinsese o dată cu știrea că handbaliștii noștri au cucerit medalia de bronz. Era cald și bine; butucii trozneau în sobă și pînă la ora de culcare timpul trecea între un „șah” sau o „bandă” la magnetofonul cu tranzistori.

Nu mai Andrei parcă nu-și găsea locul. Se cuvenea ca el, sportiv cu experiență, să fie mai calm. Și totuși... „De unde a mai apărut și oțelul ăsta? Doar la Reșița, pe Semenici nu se prea aude de bob. A!... Să fi fost din Sinaia sau din Poiana mai înțelegea și el. Aici, copiii sint... învățați pe pîrte și înainte de a rosti corect cuvîntul „mamă” știu să pună o... frînă. Aici, cel care nu cunoaște neasemulul farmec al lunecării pe covorul de gheață cînd vîntul îi suflă la ureche melodia celor îndrăzneți, este socotit în cel mai bun caz ca năpăstuit al soartei dacă nu un infirm.

„Și Mares din Reșița să l-o la înainte!”
La primul concurs nici nu l-a remarcat printre ceilalți. Spunea Gligor: „Frumos bob are băiețelul ăsta... Parcă-i o rachetă”. Dar el nici n-a catadiseșt să-l arunce vreo privire. Iată însă că, după prima mînsă s-a trezit tocmai pe locul 4; înaintea lui erau Gligor și Ganea, iar în fruntea tuturor era Mares care-i devansa cu 2 secunde și 45 de sutimi. A clătînat din cap a mirare, a privit mai îndeaproape „Rosinanta” (oare ce l-o fi venit flăcăului să-și boteze tocmai așa bobul?) și... s-a dus ca fulgerul pe pîrte.

A „smuls” exact 3 secunde față de prima coborire. Dar Mares a mers și mai bine.
„Iată-te deci, dragă Andrei, după șase ani de supremație, în... banca a doua”. Și în urma unui care poate anul trecut îi citea numele în ziare cu admirație și un soi de respect. Acum, are cel mai bun prilej să se revanșeze. De fapt, ar fi vrut să-l bată în „Cupa Carpați”. Dar i s-a blocat una din frîne în prima mînsă și a trebuit să coboare cu prudență. Deși a „tras” formidabil după aceea, s-a multumit iarasi cu locul 2...

Priveste chipul lui Mares, cu ochii mari, negri, cu trăsături ferme, arămit nu numai de asprimea vînturilor de iarnă, dar și de dogaarea cîntoarelor. „Are vîntă băiatul, dar nici eu nu mă las mai prejos. Miine nu am voie să pierd „Cupa federației”. Știu că are și el aceeași dorință. Dar eu... nu am voie!”

La rîndul său, Mares se gîndește tot la concurs. „Ciudat... își spune el — am citit în romane că unii sportivi înaintea concursurilor se gîndesc la cei de acasă și amintirea acestora le dă parcă forțe înecite. De fapt, pe mine acum mă preocupă mai mult Andrei. Citi ani o fi avînd?... În tot cazul peste 30. Are copii?... Desigur, un băiețel care știe să schieze și o fetiță care croșetează mînuși cu un singur deget pentru tătuc.

Chiar l-am văzut o dată cu fotografia unui băiețel de vreo 7 ani. Al lui trebuie să fie. Cred că „muschetarul” este

acum cam necăjit. Al doilea concurs pe care Andrei l-a pierdut. Parcă-l văd cum stă sub plapumă și ține pumniișorii strînsi: „mult noroc, tătice, să ieși primul!... Auzi, primul!”

Bătrînicia mea n-a fost niciodată la un concurs de bob. A lăcrimat cînd i-am arătat prima cupă.

Nu uit însă ce m-a zis.
— Tine minte băiatule, noi din familia lui Mares-am fost todeauna fruntea. Nu numai la sport...

Puțin după miezul nopții, dintr-o cameră s-au auzit gemete. La început nu le-au dat importanță, apoi luminile s-au aprins și un zvon a zburat prin toată cabana: — Ii e rău lui Mares... Apendicită.
Drăgoi, studentul în medicină, a clătînat din cap îngrijorat după ce a palpat abdomenul inflammat al oțelului.
— Cronică... Poate chiar peritonită. Trebuie neapărat operat.

Băieții s-au apucat să improvizeze o țargă. Ca un făcut prin perdeaua groasă de nori nu răzbea nici o lumină.
— Cum o să-l ducem pe Mares pînă jos? spuse unul și în glasul lui răsună o încordare fără răspuns.

— Ziua l-aș cobori cu bobul ca pe o mireasă, interveni altul. Se lăsa liniște.

Andrei, care pînă atunci părea că dormitează într-un colț, își frîmătă îndelung mîinile, suflă din greu și podeaua scrii jalnic, cînd el cu cele 100 de kilograme se precipită deodată.

— Ce mai stați? Scoateți bobul meu... Ala de patru... Gligor tu treci frînar. Mai repede! — urlă aproape. Pături! Gică tu îl ții pe Mares.

Îl strineșe ușor pe Mares care gemea înfundat

— Nici o grijă, Ștefane. Ai auzit cum te ducem?... Ca pe o mireasă.

Din usă se întoarse spre cei care se adunaseră cioplor la ferestre.

Toată lumea la culcare. Miine avem concurs.

Reporterul unei publicații din Capitală, sosit în dimineața concursului cu trenul de 8,45, transmitea la telefonul unei camere din hotel știrea despre „Cupa federației”.

„În absența lui Mares, indisponibil, cupa a revenit pe neașteptate echipajului condus de Arănuț. De remarcant neclășarea în primele locuri a maestrilor sportului Andrei și Gligor.”

În timpul acesta, la cabina telefonică de la hotel, Andrei îmbrăcat încă de concurs, inconștient de toți băieții, vorbea îngrijorat la telefon:

— Allo, spitalul?... Cu doctorul Cernea. În legătură cu operația de azi noapte... Se simte bine?... Multumesc!
Pe stradă, Andrei se gîndea:
— Las’că nu s-au terminat „Cupele”... Săptămîna viitoare e „Cupa Bucegilor”.

JACK BERARIU

CLAY SAU TERRELL?

„Așa îl voi lovi pe Cassius Clay”, pare să spună adversarul său de luni seara, Ernie Terrell. Și, într-adevăr, pumnul lui Terrell l-a lovit în plin pe Clay, în... fotografie.

Rămîne de văzut dacă în ring lucrurile se vor petrece tot așa. În general, pronosticurile sint favorabile lui Clay.

punct de vedere cu nu mai puțin de 8 centimetri.

Terrell are și o mai mare experiență a ringului. În vreme ce Cassius Clay a susținut, ca profesionist, 27 de meciuri (toate cîștigate) adversarul său a urcat scările ringului de 43 de ori, în 39 de înfîlîri el fiind învingătorul.

Prin prima rezultatelor obținute în fața acelorasi adversari — Cleveland Williams, Doug Jones, Herb Siler, Tunney Hunsacker și George Chivallo — Clay apare superior. Astfel, în timp ce Terrell a fost făcut K.O. de Cleveland Williams, (revanșa a fost cîștigată de Terrell), Clay n-a avut nici o problemă cu „pisica cea mare”. O „pisică” însă îmbătrînită care n-a mai avut ohearele tot atît de ascuțite.

De altfel, în box... referințele n-au prea multă valoare. Luptă directă este singura în măsură să dea un răspuns precis: Clay sau Terrell?

Luni, pe ringul instalat în astrodromul din Houston, Cassius Clay și Ernie Terrell își pun în joc... titlurile de campioni mondiali — primul, pe cel pe care l-a cucerit prin luptă de la Sonny Liston, cel de-al doilea pe cel ce l-a fost conștit de către W.B.A. — meciul urmînd să desemneze pe singurul și ade-văratul campion mondial de box la

toate categoriile. Precedat de obișnuitele declarații menite să-i atragă pe spectatori, meciul stîr-nește, oricum, un viu interes, Terrell fiind socotit cel mai puternic boxer pe care l-a înfîlînit Clay, în afară de Liston. De data aceasta Clay, cu cei 1,90 m ai săi, nu va mai avea avantajul înfîlîmii, ca în celelalte meciuri. Terrell întrecîndu-l din acest